

Nr 60.

Ankom till riksdagens kansli den 30 mars 1933 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående försäljning till Höganäs-Billesholms aktiebolag av viss kronan tillhörig mark.

(2:a avd.)

I en den 17 februari 1933 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 139, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva,

1) att kronoegendomen $\frac{1}{36}$ mantal Väsby nr 3 (3³) litt. Ab i Höganäs socken av Malmöhus län må försäljas till Höganäs-Billesholms aktiebolag mot en köpeskilling av 10,940 kronor och under de villkor i övrigt, som angivits i ett av bolaget upprättat avtalsförslag;

2) att jordlägenheten Höganäs nr 1 (gammalt nr 35) i samma socken må försäljas till nämnda bolag mot en köpeskilling av 1,000 kronor med den rätt, kronan må hava till området.

Departementschefen har i ärendet anfört följande.

»Vad först angår kronoegendomen $\frac{1}{36}$ mantal Väsby nr 3 (3³) har såsom framgår av utredningen i ärendet ifrågavarande område, benämnt Sandflyskiftet, på sin tid upplåtits till Höganäs stenkolsbolag för beredande av ökat område i dagen för lerindustriens utveckling. Nämnda bolags rättigheter härutinnan hava sedermera förvärvats av Höganäs-Billesholms aktiebolag. Området ifråga har använts för tillgodoseende av Höganäs brukssamhälles behov av byggnadsmark. Därå äro uppförda, förutom några av sistnämnda bolag ägda arbetarbostäder, fyrtyotre enskilda tillhöriga bostadshus. Med bolagets framställning att få med äganderätt förvärva området avses huvudsakligen att möjliggöra friköp av ifrågavarande bostadslägenheter. I likhet med samtliga de myndigheter, som yttrat sig i ärendet, finner jag den ifrågasatta försäljningen, såsom väl ägnad att befrämja ett uppordnande av berörda bostadsförhållanden, böra komma till stånd. En dylik försäljning synes i viss mån vara att anse såsom en fortsättning av vad som beslöts vid 1930 års riksdag (prop. nr 251, p. 14; R. skr. nr 341), då till samma bolag för enahanda ändamål uppläts ett större område av kronoegendomen Billesholms gård nr 1 på i huvudsak samma villkor, som föreslagits i nu förevarande ärende. Vad beträffar de närmare upplåtelsevillkoren synes mig det av bolaget framlagda avtalsförslaget vara antagbart. Enligt detta skulle bolaget bland annat förbinda sig att till innehavarna av de tomter å området,

vilka för närvarande äro av bolaget upplåtna med nyttjanderätt — med undantag dock av tre lotter, med vilkas innehavare särskild överenskommelse träffats — utan dröjsmål försälja dessa till ett pris ej överstigande 1 krona 50 öre för kvadratmeter. Jag förutsätter, att bolaget därvid tillämpar lägsta möjliga tomtpris. Den av bolaget erbjudna köpeskillingen för området i dess helhet, 10,940 kronor, överensstämmer med vad domänintendenten och länsstyrelsen härutinnan föreslagit, och anser jag mig, med hänsyn till den sociala betydelsen av att tomtinnehavarna å området med äganderätt kunna förvärva tomtmarken, böra biträda bolagets erbjudande om köpeskillingens storlek. Enligt vad jag inhämtat torde ej domänstyrelsen, som tillstyrkt försäljning, numera hava något att erinra mot denna köpeskillning på grund av de särskilda förhållandena i detta fall.

Beträffande kronoegendomen jordlägenheten Höganäs nr 1 (gammalt nr 35) anser jag, att denna med hänsyn bland annat till de oklara äganderättsförhållandena bör försäljas till bolaget för det av domänintendenten föreslagna priset av 1,000 kronor. Av kammarkollegiets utredning synes framgå, att kronan skulle hava äganderätten till området, men torde detta ej med säkerhet kunna avgöras förrän efter rättegång, en utväg för frågans lösning som icke ur någon synpunkt kan anses önskvärd. Jag har anledning antaga, att bolaget är villigt erlægga en köpeskillning av 1,000 kronor för lägenheten.

I anslutning till beslut om förberörda lotters försäljning torde mera nämnda bolag böra erinras om vad enligt lag gäller för att bolag må kunna förvärva fast egendom.»

Utskottet, som i likhet med departementschefen förutsätter, att bolaget vid försäljning av tomter från nu ifrågavarande egendom tillämpar lägsta möjliga tomtpris, har intet att erinra mot bifall till förevarande framställning. Utskottet hemställer därför,

Utskottet.

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 30 mars 1933.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 57.